

11685

238

№ 44

p_K59A_006015

12.I.1905 г.

София

Мило ми, сладичко ми момиче,

Най-после получих очакваното толкова отдавна утешително писмо. Ти ми пишеш, че трупата ви ще отиде в Петербург на 27 февруари, Много добре. Но ти не предполагаш ли следущата евентуалност: поради постепенното нарастване и разпространение по цяла Русия революционно движение, дали няма да се поколебаят /Станиславски - Данченко/ да отидат в Петербург в туй време, когато там движението е най-голямо, то може да се разпали още и да попречи на мирното процъвтвяване и пребиваване на Худож. театър? Ако това не представлява за тях никаква мъчнотия; ако при сичките тия размирни времена те пак отидат в П-бург, тогава аз бих те посъветвал да поговориш сериозно с Данченко и да му земеш мнението по следущите въпроси: 1/ колко представления ще дадат в Петербург; 2/ колко пиеси ще играят; 3/ в колко пиеси ще бъдеш заета ти; 4/ действително по 2 рубли ли ще ти плащат като статистка; 5/ Кой ден се привършват представленията им в Петербург; 6/ след свършването представленията си в П-бург, ти ще можеш ли направо от Петербург да тръгнеш за България без да се отбиваш с тях в Москва; а колкото за пътните пари от Москва до П-бург, аз мисля, и съм почти уверен в това, че те ще ти ги платят. На всички тия въпроси аз искам да ми отговориш в следущото си писмо. С една дума принципиално аз съм съгласен да идеш в Петербург с трупата, но само при обстоятелството: че ти ще бъдеш заета в пиесите толкова пъти, за да можеш да си спечелваш от 35 до 40 рубли на месец най-малко. Иначе няма смисъл да ходиш тази година в Петербург, а можеш да отидеш идущата, когато се играят обстановъчни пиеси, както ти ми пишеш, дето ти ще бъдеш непременно заета и ще имаш по-

голяма полза, защото могат /като второкурсница/ да ти дадат някоя роличка с две - три думи, Ако ти отидеш сега, то отиването ти няма да бъде много полезно, защото, първо, ти ще бъдеш ^{гледаш да} заета в представленията по-често, за да изкарваш по-много, в такъв случай няма да имаш възможност да видиш нито едно представление в тамкашните театри, защото вашият театър ще играе целия месец март всеки ден; и второ, не е чудно, че като си свършат те там представленията, виж че са те замъкнали отново в Москва, за да доизкараш годината до края: значи до м. май. В такъв случай на двама ни се налага едно продължение на срока от цели 4 1/2 месеца преди, който срок няма да можем да се видим.

Сега: ако ти си наредиш работата тъй, че ще можеш да изкараш за един месец до 30-40 рубли, аз никак не те спирам да идеш в Петербург. Но имай предвид, че ти за работата си няма да имаш абсолютно никаква полза, а ще задоволиш само любопитството си да видиш Петербург, което е много естествено. Но това любопитство ти ще можеш да задоволиш идущата година, когато сметките ни бъдат по-оправени и когато ти можеш да не земеш участие в сичките спектакли, които Худож. театър ще даде в П-бург, за да имаш възможност да видиш и п-бургските артисти в Александривския и другите театри. Ти ще гледаш тогава да си докараш само 10-15 рубли на месец, а остатъка аз ще ти дососам, когато сега малко мъчничко ще бъде това. Защото ти хубаво забеляза, че сметките ми са малко нещщо объркани. Те не са много объркани, но се ме затрудняват и не ми дават възможност да ликвидирам всеки месец без дефицит. Пък от друга страна, бе сладко пиле: тази година е първата година, дето ние, млади, любящи, страстно любящи, с една малка рожба съпрузи се разделяме за цяла година. Нека тя бъде по възможност по-кратка,

за да ни научи за следующата да търпим повече и по-мъжки. Нима не ни стига това, шест месечно изтезание. Нима не се натърпяхме и двама, не се ли измъчихме ди съта??!... Стига толкова, стига! И аз, като ти пиша, че нямам нищо против, ако идеш в Петербург, казвам го само и само да не ти скършвам хатъра и да не те лиша от удоволствието да видиш столицата на Русия. Но в същото време, с притиснато и трептящо сърце си казвам на себе си, че по-хубаво ще сториш още на другия ден, когато трупата ви замине за Петербург, ти да потеглиш за България. Действително: моето искрено мнение е: ти да си дойдеш в началото на м. март. То вероятно ще бъде към 6 или 7-ми март, защото ще трябва да пътуваш през Букурещ, защото по море е опасно в този месец. Това време /м.март/, което ти би прекарала в Петербург, ти ще прекараш при мене, в моите обятия, при детето си и майка си. Ний ще се занимаваме с тебе, ще изучаваме роли, които ти си си избрала там, ще ги преведем и разучаваме заедно. Нима няма да бъде това по-голямо щастие за двама ни, а особено за тебе, дето в Петербург ще гледаш грозни картини и кланета на работници и всевъзможни бунтове???

И тъй, сладко ми пиле, решавай се: аз ти предлагам и това е от цялото мое любящо теб сърце, още на 28 февруари, денят преди който трупата ви ще замине в П-бург, ти да потеглиш за България.

Ти ще земеш, разбира се, съгласието и разрешението на Данченко, да те освободят от экзамените и да ти дадат воля да си заминеш за България още на 28 февруарий...

Абе, пиленце, ти само си помисли: след един и половина месеца ний ще се видим вече ~~35~~... Нима трябва да продължим тази рядка по характера си разделя на още 2 1/2 месеца: значи да чакаме да се видим едвам след 4 месеца, па даже и 4 1/2 месеца. Нима това

е възможно. Нима трябва да пропуснем случая, който ни помага да се видим след месец и половина?!?... Ти не можеш да си представиш радостта на майка, като и казах, че ти имаш възможност да си дойдеш в началото на м. март. Тя просто ме моли да не се съгласявам да идеш в Петербург, а направо, след 27 февруари да тръгнеш за България.

Съгласи се, мило ми пиленце, прехвъркни по-скоро в моите обятия. Ний ще прекараме тука славно, тържествено!!...

Ако в случай, че трупата ви не иде нийде, а си остане в Москва и там да дава представленията си /нещо, което за мен не е невъзможно/ ти тогава ми пиши по-скоро как ще стои въпроса с тебе: кога ще бъдеш свободна. Днес ходих при Малиновица и и казах каквото ми пишеш. Тя в петък ще иде при министъра и ще уреди окончателно въпроса. Леля Стефана сега беше тука и те поздравлява.

Целувам те страстно, горещо хиляди пъти. Дано със следущото писмо /от 25-30 число на януари/ заговорим вече за идването ти и определим пътя, по който ще си дойдеш.

Нася.

Оля, кой знай от де се е научила, когато майка иска да и даде мляко тя вика: "мамичко, мамичко, ммко, ммко, пий, пий!" Чудно нещо наистина, без да я учил някой, тя си приказва тези нови за нас фрази. Па още колко други фрази знае да имитира и перефразира?!

С гореща целувка,

вечно твой Нася.